

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1499

z dnia 28 lipca 2020 r.

w sprawie stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych we Włoszech

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 5026)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 35 ust. 3,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. STAN FAKTYCZNY

- (1) W dniu 3 grudnia 2019 r. spółka Enel Green Power („wnioskodawca”) przedłożyła Komisji wniosek na podstawie art. 35 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE („wniosek”). Wniosek jest zgodny z art. 1 ust. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1804⁽²⁾.
- (2) Wniosek dotyczy usług produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, o których mowa w art. 9 dyrektywy 2014/25/UE, świadczonych przez wnioskodawcę we Włoszech. Usługi, których dotyczy wniosek, są opisane we wniosku w następujący sposób: energia słoneczna, wiatrowa, energia z mini elektrowni wodnych i energia geotermalna. Wnioskodawca nie uwzględnił we wniosku biomasy i biogazu, argumentując, że – jak wynika z praktyki Komisji – systemy zachęt wspierające obecnie te technologie muszą prowadzić do stwierdzenia, że powiązane rynki nie podlegają jeszcze bezpośrednio konkurencji.
- (3) Do wniosku nie dołączono uzasadnionego i popartego dowodami stanowiska przyjętego przez niezależny organ krajowy. W związku z tym, zgodnie z pkt 1 załącznika IV do dyrektywy 2014/25/UE, Komisja musi przyjąć akt wykonawczy w sprawie wniosku w terminie 105 dni roboczych. Pierwotny termin zawieszono zgodnie z pkt 2 załącznika IV do dyrektywy 2014/25/UE. Termin przyjęcia aktu wykonawczego uzgodniony przez wnioskodawcę i Komisję upływa w dniu 31 lipca 2020 r.

2. RAMY PRAWNE

- (4) Dyrektywa 2014/25/UE ma zastosowanie do udzielania zamówień na prowadzenie działalności związanej m.in. z produkcją i sprzedażą hurtową energii elektrycznej w rozumieniu dyrektywy 2014/25/UE, chyba że działalność ta jest wyłączona na mocy art. 34 tej dyrektywy.
- (5) Na podstawie dyrektywy 2014/25/UE zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności, do których ma zastosowanie dyrektywa 2014/25/UE, nie podlegają tej dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować cechy danych produktów lub usług, istnienie alternatywnych produktów lub usług uważanych za zastępowalne po stronie popytu lub podaży, ceny oraz rzeczywistą lub potencjalną obecność więcej niż jednego dostawcy przedmiotowych produktów lub usług.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1804 z dnia 10 października 2016 r. dotycząca szczegółowych zasad stosowania art. 34 i 35 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 275 z 12.10.2016, s. 39).

3. OCENA

3.1. Nieograniczony dostęp do rynku

- (6) Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony, jeżeli dane państwo członkowskie wdrożyło i stosuje odpowiednie przepisy unijne otwierające dany sektor lub jego część na konkurencję. Właściwe akty prawne wymieniono w załączniku III do dyrektywy 2014/25/UE, w którym w przypadku produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych uwzględniono dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE⁽³⁾.
- (7) Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, Włochy transponowały dyrektywę 2009/72/WE do prawa krajowego w drodze dekretu legislacyjnego nr 93/2011, zmienionego następnie przez art. 26 ustawy nr 115/2015 i art. 33 ustawy nr 122/2016. Dostęp do rynku właściwego uznaje się zatem za nieograniczony zgodnie z art. 34 ust. 3 dyrektywy 2014/25/UE.

3.2. Bezpośrednie podleganie konkurencji

- (8) Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, należy dokonać na podstawie różnych wskaźników, z których żaden nie jest sam w sobie decydujący. W odniesieniu do rynków objętych niniejszą decyzją jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział w rynku najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Jako że warunki różnią się w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności, których dotyczy wnioski, analiza sytuacji konkurencyjnej powinna uwzględnić różnice pomiędzy poszczególnymi rynkami właściwymi.
- (9) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji i zasad pomocy państwa oraz dla innych obszarów prawa Unii. W szczególności kryteria i metodyka wykorzystane do celów oceny bezpośredniego podlegania konkurencji zgodnie z art. 34 dyrektywy 2014/25/UE nie zawsze są identyczne z tymi stosowanymi do celów oceny dokonywanej na podstawie art. 101 lub 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽⁴⁾, co potwierdził Sąd⁽⁵⁾.
- (10) Celem niniejszej decyzji jest ustalenie, czy rodzaje działalności, których dotyczy wnioski, podlegają konkurencji na rynkach, do których dostęp jest nieograniczony w rozumieniu art. 34 dyrektywy 2014/25/UE, w takim stopniu, że zapewnione zostanie – również w przypadku zwolnienia z obowiązku stosowania szczegółowych przepisów dotyczących zamówień określonych w dyrektywie 2014/25/UE – przejrzyste i niedyskryminacyjne udzielanie zamówień związanych z prowadzeniem rodzajów działalności objętych wnioskiem na podstawie kryteriów umożliwiających nabywcom znalezienie rozwiązania, które w ujęciu ogólnym jest najbardziej korzystne ekonomicznie.

3.3. Definicja rynku właściwego

- (11) W 2012 r. Komisja w decyzji wykonawczej 2012/539/UE⁽⁶⁾ zdefiniowała produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych jako odrębny rynek.
- (12) W 2017 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2018/71⁽⁷⁾ w odniesieniu do rynku energii elektrycznej w Niderlandach. W przypadku Niderlandów Komisja uznała, że zdefiniowanie odrębnych rynków energii elektrycznej w zależności od jej źródła nie jest konieczne. Główne przyczyny odejścia od decyzji wykonawczej 2012/539/UE w odniesieniu do Włoch były następujące: fakt, że energię elektryczną ze źródeł odnawialnych sprzedawano bezpośrednio na rynku hurtowym, a nie podmiotowi nierynkowemu, którym w Niemczech jest operator systemu przesyłowego, a we Włoszech Gestore dei Servizi Energetici (GSE); brak pierwszeństwa wprowadzania do obrotu energii

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 27 kwietnia 2016 r., Österreichische Post AG/Komisja, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, pkt 28.

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/539/UE z dnia 26 września 2012 r. wyłączająca produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych w Makroregionie Północ i Makroregionie Południe we Włoszech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz zmieniająca decyzję Komisji 2010/403/UE (Dz.U. L 271 z 5.10.2012, s. 4).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/71 z dnia 12 grudnia 2017 r. wyłączająca produkcję i hurtową sprzedaż energii elektrycznej w Niderlandach z zakresu stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 12 z 17.1.2018, s. 53).

elektrycznej ze źródeł odnawialnych; fakt, że opłaty według stawki ustawowej mające zastosowanie do energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych miały formę premii z tytułu wprowadzania do obrotu (w przeciwieństwie do stałej stawki, jak w bezprecedensowych przypadkach Niemiec i Włoch); oraz fakt, że na początku dotacje na odnawialne źródła energii podlegały procedurze przetargowej, w ramach której różne technologie konkurowały o wcześniej określoną kwotę dotacji.

- (13) W niniejszym wniosku wnioskodawca uznał, że we Włoszech sprzedaż hurtowa energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i sprzedaż hurtowa energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych stanowią część tego samego rynku.
- (14) W uwagach z dnia 6 marca 2020 r. włoski organ ochrony konkurencji Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato („AGCM”) wyraził opinię, że nie jest możliwe wskazanie odrębnego rynku dla produkcji energii ze źródeł odnawialnych funkcjonującego niezależnie od rynku produkcji energii ze źródeł konwencjonalnych. Organ ten zauważa, że produkcja ze źródeł odnawialnych i produkcja ze źródeł konwencjonalnych są doskonale zastępowalne z punktu widzenia zaspokajania popytu na energię elektryczną i że udział energii ze źródeł odnawialnych sprzedawanej na warunkach rynkowych jest wysoki (ponad 50 % całkowitej sprzedaży). W tym kontekście AGCM twierdzi, że zachęty przyznawane na rzecz produkcji ze źródeł odnawialnych uległy znacznemu zmniejszeniu od 2012 r., tak że z czasem ich poziom zaczął zapewniać jedynie rekompensatę kosztów ponoszonych przez producentów energii elektrycznej.
- (15) Komisja zwraca uwagę, że we Włoszech wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wspiera się za pośrednictwem szeregu systemów o różnych cechach.
- (16) W decyzji wykonawczej 2012/539/UE w odniesieniu do Włoch Komisja poddała analizie funkcje czterech systemów wsparcia produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Biorąc pod uwagę poszczególne cechy programów wprowadzonych we Włoszech w celu wsparcia produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych po przyjęciu wspomnianej decyzji, na potrzeby przeprowadzenia analizy w niniejszych motywach rynek zostanie z jednej strony podzielony na systemy wprowadzone we Włoszech w celu wsparcia produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych poddane analizie w decyzji wykonawczej 2012/539/UE, a z drugiej strony na systemy wprowadzone we Włoszech w celu wsparcia produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych po przyjęciu wspomnianej decyzji.
- (17) W tym kontekście należy wspomnieć, że na odnośnych rynkach nie wszyscy uczestnicy rynku podlegają przepisom dotyczącym zamówień publicznych. W związku z tym przedsiębiorstwa niepodlegające tym przepisom, działając na tych rynkach, miałyby zwykle możliwość wywierania presji konkurencyjnej na tych uczestników rynku, którzy podlegają przepisom dotyczącym zamówień publicznych.

3.4. Definicja właściwego rynku geograficznego

- (18) W sektorze energii elektrycznej często uznaje się, że zakres właściwego rynku geograficznego jest krajowy. Właściwy obszar geograficzny może jednak zależeć również od konfiguracji obszaru rynkowego odzwierciedlającej ograniczenia sieci.
- (19) W decyzji wykonawczej 2012/539/UE Komisja stwierdziła, że ze względu na istnienie ograniczeń sieci, do celów oceny, czy warunki przewidziane w art. 30 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/17/WE⁽⁸⁾ zostały spełnione, i bez uszczerbku dla przepisów dotyczących konkurencji, za właściwe rynki geograficzne produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych uznaje się Makroregion Północ i Makroregion Południe.
- (20) Jeśli chodzi o rynek geograficzny, wnioskodawca uważa, że jest to rynek krajowy.
- (21) W uwagach z dnia 6 marca 2020 r. władze włoskie wskazują, że różnica ceny między Makroregionem Południe i Makroregionem Sycylia została zredukowana niemal do 0, natomiast różnica ceny między Makroregionem Południe i Makroregionem Sycylia została zmniejszona. AGCM podkreśla, że wpływ na rynek we Włoszech miał proces decentralizacji, na co wskazuje stabilny spadek wartości wskaźnika Herfindahla-Hirschmanna (HHI) na poziomie krajowym (549 w 2018 r., 686 w 2017 r., 713 w 2016 r. i 884 w 2012 r.). Wnioskodawca przedstawił obliczenie wartości wskaźnika Herfindahla-Hirschmanna w swoich uwagach z dnia 19 września 2019 r. AGCM zwraca jednak uwagę, że w przypadku co najmniej jednej Makroregiony (Sycylii) cena strefowa wciąż wydaje się pozostawać trwale i znacząco różna od ceny w pozostałej części państwa.

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1).

- (22) Komisja przyznaje, że zmiany różnic cen w ostatnich ośmiu latach wykazały niezwykle istotną konwergencję między makrostrefami. Wydaje się jednak, że utrzymywanie się wyższej ceny na rynku w Makrostrefie Sycylia gwarantuje oddzielenie tej strefy od reszty rynku włoskiego.
- (23) Do celów oceny w ramach niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji i zasad pomocy państwa Komisja uznaje dwa właściwe rynki geograficzne: Makrostrefy Północ, Południe i Sardynia, z jednej strony, oraz Makrostrefę Sycylia, z drugiej strony.

3.5. Analiza rynkowa

- (24) W decyzji wykonawczej 2012/539/UE Komisja stwierdziła, że z zakresu stosowania przepisów dotyczących zamówień publicznych można wyłączyć jedynie produkcję i sprzedaż hurtową energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych. Decyzja stanowiła, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE należy uznać za spełniony w odniesieniu do produkcji i dostaw hurtowych energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych na terytorium Włoch, z wyjątkiem Sardynii i Sycylii. W decyzji przeprowadzono analizę cech czterech systemów zachęt do korzystania z odnawialnych źródeł energii.
- (25) Mechanizm Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6) zakłada stosowanie ustawowej taryfy gwarantowanej w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych oraz ze źródeł podobnych do odnawialnych, w szczególności w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej w elektrociepłowniach. Mechanizm ten obejmuje koszty operacyjne, koszt inwestycji i koszt paliwa oraz uwzględnia element zachęcający mający zastosowanie przez pierwsze osiem lat funkcjonowania.
- (26) Kompleksowa taryfa („TO”) ma zastosowanie do instalacji o mocy produkcyjnej nieprzekraczającej 200 kW w przypadku farm wiatrowych lub 1 MW w przypadku innych rodzajów instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. System ten jest objęty 15-letnią gwarancją, przy czym przystąpienie do niego jest dobrowolne i stanowi rozwiązanie alternatywne wobec systemu certyfikatów ekologicznych. Kompleksowa taryfa uwzględnia cenę energii i zachętę.
- (27) Mechanizm certyfikatów ekologicznych („CV”) polega na nakładaniu kwot obowiązkowych na producentów i importerów energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł konwencjonalnych, którzy są zobowiązani do corocznego przedstawiania szeregu certyfikatów ekologicznych. Certyfikaty ekologiczne są następnie przypisywane do poszczególnych instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych w zależności od źródła, z którego energia jest wytwarzana, i mogą być przedmiotem obrotu na odrębnym rynku, funkcjonującym niezależnie od rynku energii. Producenci energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych uzyskują przychód z tytułu sprzedaży energii odnawialnej oraz, w ramach zachęty, również z tytułu sprzedaży certyfikatów ekologicznych. Wartość certyfikatów ekologicznych ustala się, biorąc pod uwagę zależność między popytem (ze strony producentów i importerów energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł konwencjonalnych) a podażą (ze strony producentów energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych). Systemy certyfikatów ekologicznych mają zastosowanie w odniesieniu do instalacji o mocy wytwórczej przekraczającej 1 MW (z wyjątkiem instalacji fotowoltaicznych) oraz do farm wiatrowych o mocy wytwórczej przekraczającej 200 kW.
- (28) W styczniu 2016 r. wprowadzono zmiany do mechanizmu certyfikatów ekologicznych i nadano mu nową nazwę: GRIN. Polega on na tym, że beneficjentom systemu wypłacana jest premia kwartalna dodatkowo do ceny energii elektrycznej. Wypłacane kwoty i okres ich wypłacania w ramach GRIN są dokładnie takie same jak wsparcie, które beneficjenci otrzymaliby z dawnego systemu certyfikatów ekologicznych.
- (29) System rachunków energetycznych („CE”) zachęca do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł fotowoltaicznych i zapewnia producentom premię z tytułu wprowadzania takiej energii do obrotu, tj. producenci otrzymują cenę rynkową na rynku dnia następnego wraz z premią motywacyjną. Ten system zachęt jest objęty 20-letnią gwarancją.
- (30) Na podstawie cech tych systemów i specyfiki produkcji i sprzedaży hurtowej wytworzonej energii elektrycznej w decyzji wykonawczej 2012/539/UE Komisja stwierdziła, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji nie został spełniony w odniesieniu do produkcji i hurtowych dostaw energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Ponieważ warunki tych systemów w dużej mierze nie uległy zmianie, Komisja nie widzi powodu, aby zmienić swoją ocenę.
- (31) Jeżeli chodzi o systemy wprowadzone po przyjęciu decyzji wykonawczej 2012/539/UE, najważniejsze z nich zostały zgłoszone Komisji i zatwierdzone zgodnie z zasadami pomocy państwa decyzją Komisji C(2016) 2726 ⁽⁹⁾ i decyzją Komisji C(2019) 4498 ⁽¹⁰⁾. Oznacza to, że w ramach tych systemów udzielane są rekompensaty właściwe w świetle ponoszonych kosztów i że przyznawana pomoc nie zakłóca jednolitego rynku.

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji C(2016) 2726 z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Komisji C(2019) 4498 z dnia 14 czerwca 2019 r. w sprawie wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na lata 2019–2021.

- (32) Jeżeli chodzi o system ustanowiony dekretem ministerialnym z dnia 23 czerwca 2016 r., był on dostępny dla wszystkich odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem energii fotowoltaicznej. Beneficjentów podzielono na trzy kategorie w zależności od energii produkowanej przez daną elektrownię: nowych dużych wytwórców (tj. instalacje o mocy produkcyjnej powyżej 5 MW), nowych średnich wytwórców (np. instalacje o mocy produkcyjnej między 500 kW² i 5 MW, kategoria ta obejmuje również rozbudowę źródła energii wytwórców dowolnej wielkości) i mniejszych wytwórców (tj. instalacje o mocy produkcyjnej nie większej niż 500 kW). Komisja zwróciła uwagę, że w przypadku technologii kwalifikowalnych w ramach systemu uśrednione koszty wytworzenia energii byłyby wyższe niż przewidywana cena rynkowa energii elektrycznej oraz że bez pomocy i w normalnych warunkach rynkowych wartość bieżąca netto projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych byłaby ujemna.
- (33) Jeżeli chodzi o system ustanowiony dekretem ministerialnym z dnia 4 lipca 2019 r., zakłada on pomoc operacyjną na produkcję energii elektrycznej z instalacji, w których stosuje się następujące technologie energii odnawialnej: lądowe elektrownie wiatrowe, systemy fotowoltaiczne, elektrownie wodne oraz gazy gnilne. Tak jak to miało miejsce w decyzji C(2016) 2726, Komisja zauważyła, że w przypadku technologii kwalifikowalnych w ramach systemu uśrednione koszty wytworzenia energii byłyby wyższe niż przewidywana cena rynkowa energii elektrycznej. W związku z tym bez pomocy i w normalnych warunkach rynkowych wartość bieżąca netto projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych byłaby ujemna. Komisja stwierdziła, że bez pomocy projekty, w odniesieniu do których korzystano z systemu, nie byłyby finansowo opłacalne.
- (34) Dekretem ministerialnym z dnia 14 lutego 2017 r. wprowadzono specjalny system dla małych wysp. Obejmuje on 20 wysp, w tym 14 położonych w regionie Sycylii, które nie są wzajemnie połączone z siecią energetyczną na stałym lądzie. Zajmują one powierzchnię powyżej jednego kilometra kwadratowego, znajdują się w odległości ponad 1 km od stałego lądu, a liczba ich mieszkańców wynosi co najmniej 50. Dla każdej z wysp określono konkretne cele na 2030 r. w zakresie energii elektrycznej i ciepła w odniesieniu do transformacji energetycznej. Dostęp przyznaje się na potrzeby nowej budowy, ulepszania i ponownego uruchamiania instalacji wytwarzających energię elektryczną o mocy nie mniejszej niż 0,5 kW, uruchomionych od dnia 15 listopada 2018 r., podłączonych do sieci elektrycznej wyspy i zasilanych z lokalnie dostępnych źródeł odnawialnych. Beneficjenci otrzymują taryfę gwarantowaną za energię elektryczną sprzedawaną do sieci oraz premię gwarantowaną za energię elektryczną produkowaną i natychmiast zużywaną na miejscu.
- (35) Ritiro Dedicato („RID”) to mechanizm umożliwiający producentom wprowadzanie do obrotu energii elektrycznej wprowadzanej do sieci. Polega on na sprzedaży energii elektrycznej na rzecz GSE i zastępuje wszelkie inne zobowiązania umowne dotyczące (między innymi) usług w zakresie wysyłki i transportu energii. Instalacje o mocy mniejszej niż 10 MW kwalifikują się do RID, podobnie jak instalacje o dowolnej mocy, jeżeli są one zasilane [energiami słoneczną, wiatrową, pływów, fal, geotermalną lub pochodzącą ze źródeł hydraulicznych ograniczonych do elektrowni wodnych lub] energią z innych źródeł odnawialnych, pod warunkiem że są one własnością autoproducenta. RID jest alternatywą dla zachęt przyznawanych w ramach innych systemów ustanowionych w dekretach ministerialnych z dnia 5 lipca 2012 r., 6 lipca 2012 r., 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r.
- (36) Scambio sul Posto („SSP”) umożliwia ekonomiczną rekompensatę różnicy między wartością związaną z energią elektryczną wprowadzoną do sieci a wartością związaną z energią elektryczną pobraną i zużytą w okresie innym niż ten, w którym energia elektryczna jest produkowana. System ten ma zastosowanie do instalacji, które rozpoczęły działalność najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r., jeżeli korzystają ze źródeł odnawialnych lub z wysokosprawnej kogeneracji o maksymalnej mocy nieprzekraczającej 200 kW, lub do elektrowni o mocy do 500 kW, jeżeli są zasilane ze źródeł odnawialnych i rozpoczęły działalność z dniem lub po dniu 1 stycznia 2015 r. SSP jest alternatywą dla zachęt przyznawanych w ramach innych systemów ustanowionych w dekretach ministerialnych z dnia 5 lipca 2012 r., 6 lipca 2012 r., 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r.
- (37) Komisja zauważa, że systemy ustanowione dekretami ministerialnymi z dnia 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r. obejmują zastosowanie procedury przetargowej w celu skorzystania z zachęt.
- (38) Komisja zauważa silniejszą konkurencję wśród podmiotów chcących skorzystać z programów ustanowionych dekretami ministerialnymi z dnia 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r. i odnotowuje wysoką liczbę wnioskodawców i ofert odnośnie do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. W związku z tym Komisja uważa, że instalacje wytwarzające energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, które korzystają z nowszych systemów, działają w konkurencyjnym środowisku.
- (39) Jeżeli chodzi o pozostałe trzy systemy, tj. system ustanowiony dekretem ministerialnym z dnia 14 lutego 2017 r., RID i SSP, Komisja nie ma podstaw do stwierdzenia, że beneficjenci podlegają presji konkurencyjnej. Niektóre z ich elementów, takie jak taryfa gwarantowana lub fakt, że wyprodukowaną energię kupuje GSE, są podobne do elementów innych systemów poddanych analizie w decyzji z 2012 r.

4. WNIOSKI

- (40) Uwzględniając zbadane powyżej czynniki, warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE należy uznać za spełniony w odniesieniu do podmiotów zamawiających w zakresie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w oparciu o systemy wprowadzone we Włoszech dekretemi ministerialnymi z dnia 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r.
- (41) Ponadto, ponieważ warunek nieograniczonego dostępu do rynku uznaje się za spełniony, dyrektywa 2014/25/UE nie powinna mieć zastosowania do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających na celu umożliwienie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w oparciu o systemy wprowadzone we Włoszech dekretemi ministerialnymi z dnia 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r. ani w odniesieniu do organizowania przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności w tym obszarze geograficznym.
- (42) Uwzględniając zbadane powyżej czynniki, należy uznać, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE nie jest spełniony w odniesieniu do podmiotów zamawiających w zakresie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w oparciu o systemy wprowadzone za pośrednictwem instrumentów CIP6, CV/GRIN, CE, TO, system wprowadzony dekretem ministerialnym z dnia 14 lutego 2017 r., a także systemy RID i SSP. W związku z tym dyrektywa 2014/25/UE powinna nadal mieć zastosowanie do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia wspomnianej działalności we Włoszech oraz w odniesieniu do organizowania przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności w tym obszarze geograficznym.
- (43) Uwzględniając zbadane powyżej czynniki, warunek bezpośredniego podlegania konkurencji określony w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE należy uznać za spełniony w zakresie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych we Włoszech, z wyjątkiem Sycylii.
- (44) Ponieważ produkcja energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych objęta instrumentami CIP6, CV/GRIN, CE, TO, systemem wprowadzonym dekretem ministerialnym z dnia 14 lutego 2017 r., a także systemami RID i SSP powinna nadal podlegać dyrektywie 2014/25/UE, należy przypomnieć, że zamówienia publiczne obejmujące kilka rodzajów działalności należy traktować zgodnie z art. 6 wspomnianej dyrektywy. Oznacza to, że kiedy podmiot zamawiający udziela zamówień „mieszanych”, tzn. zamówień służących do prowadzenia zarówno działalności objętej wyłączeniem ze stosowania dyrektywy 2014/25/UE, jak i działalności nieobjętej wyłączeniem, należy uwzględnić rodzaje działalności, których dane zamówienie zasadniczo dotyczy. W przypadku takich zamówień mieszanych, jeżeli celem jest zasadniczo wsparcie rodzajów działalności, które nie zostały objęte wyłączeniem, należy stosować przepisy dyrektywy 2014/25/UE. Jeżeli określenie rodzaju działalności, którego zamówienie ma zasadniczo dotyczyć, nie jest obiektywnie możliwe, zamówienia udziela się zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 3 dyrektywy 2014/25/UE.
- (45) Przypomina się, że w art. 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE ⁽¹⁾ w sprawie udzielania koncesji przewidziano wyłączenie z zakresu stosowania tej dyrektywy koncesji udzielanych przez podmioty zamawiające, w przypadku których w stosunku do państwa członkowskiego, w którym te koncesje mają być realizowane, ustalono na podstawie art. 35 dyrektywy 2014/25/UE, że działalność bezpośrednio podlega konkurencji zgodnie z art. 34 tej dyrektywy. Ponieważ stwierdzono, że działalność polegająca na produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w oparciu o systemy wprowadzone we Włoszech dekretemi ministerialnymi z dnia 23 czerwca 2016 r. i dnia 4 lipca 2019 r. bezpośrednio podlega konkurencji, koncesje mające umożliwić prowadzenie tej działalności we Włoszech (z wyjątkiem Sycylii) zostaną wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2014/23/UE.
- (46) Gdy instalacje przestaną otrzymywać wsparcie w ramach systemów CIP6, CV/GRIN, CE, TO, systemu wprowadzonego dekretem ministerialnym z dnia 14 lutego 2017 r., a także systemów RID i SSP, przepisy dyrektywy 2014/25/UE nie powinny mieć już do nich zastosowania, ponieważ zostaną uznane za podlegające konkurencji.
- (47) Niniejszą decyzję podjęto w oparciu o stan prawny i faktyczny w okresie od kwietnia 2017 r. do maja 2020 r., ustalony na podstawie informacji przedłożonych przez wnioskodawcę i władze włoskie oraz na podstawie informacji publicznie dostępnych. Decyzja ta może zostać poddana przeglądowi, jeżeli zajdą istotne zmiany stanu prawnego lub faktycznego, które spowodują, iż warunki stosowania art. 34 dyrektywy 2014/25/UE przestaną być spełniane,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 2014/25/UE nie ma zastosowania do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające i mających na celu umożliwienie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w oparciu o systemy wprowadzone we Włoszech dekretemi ministerialnymi z dnia 23 czerwca 2016 r. i 4 lipca 2019 r.

Artykuł 2

Dyrektywa 2014/25/UE nadal ma zastosowanie do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające i mających na celu umożliwienie prowadzonej we Włoszech produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, na rzecz której udzielane jest wsparcie w ramach któregokolwiek z następujących systemów:

- a) Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6);
- b) mechanizm certyfikatów ekologicznych lub GRIN;
- c) system rachunków energetycznych;
- d) kompleksowa taryfa;
- e) system wprowadzony dekretem ministerialnym z dnia 14 lutego 2017 r.;
- f) mechanizm Ritiro Dedicato;
- g) Scambio sul Posto.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Thierry BRETON
Członek Komisji
